

32. árverésünk 444. tételét így írtam le:

PÉTERFFY [Károly] Carolus

Sacra concilia Ecclesiae Romano-Chatholicae in regno Hungariae celebrata...

Pars secunda.

Posonii 1742, Typ. Royer. 10 sztl. lev. 487 l. 9 t. 326 mm.

(Hírneves esztergomi érsekek rézmetszetes képei.)

A portrék Jeremias **Rugendas** pozsonyi német rézmetsző alkotásai.

(Lásd Pataky: Rugendas 1-10.)

A 10. metszet szövegközi kép: Oláh Miklós portréja.

Szövegközi metszetek továbbá függőpecsét és címerrajzok.

Csak a 2. kötet.

Előnye, hogy a rézmetszetes portrék ebben a kötetben jelentek meg.

Korabeli egész bőr kötésben, a gerincénél javított jó példány. 30.000,-

Látszólag minden rendben, korrekt címleírás, mit is várhatnánk egy 600 tételes árverés egyik darabjának bemutatásától?

Senki nem vett észre semmit, nem szólt, számít egyáltalán?

Igen, számít. Horváth Jóska a nemrég bezárt Horváth Antikvárium tulajdonosa felfigyelt a **csak számára** gyanús leírásra:

„A 10. metszet szövegközi kép: Oláh Miklós portréja.”

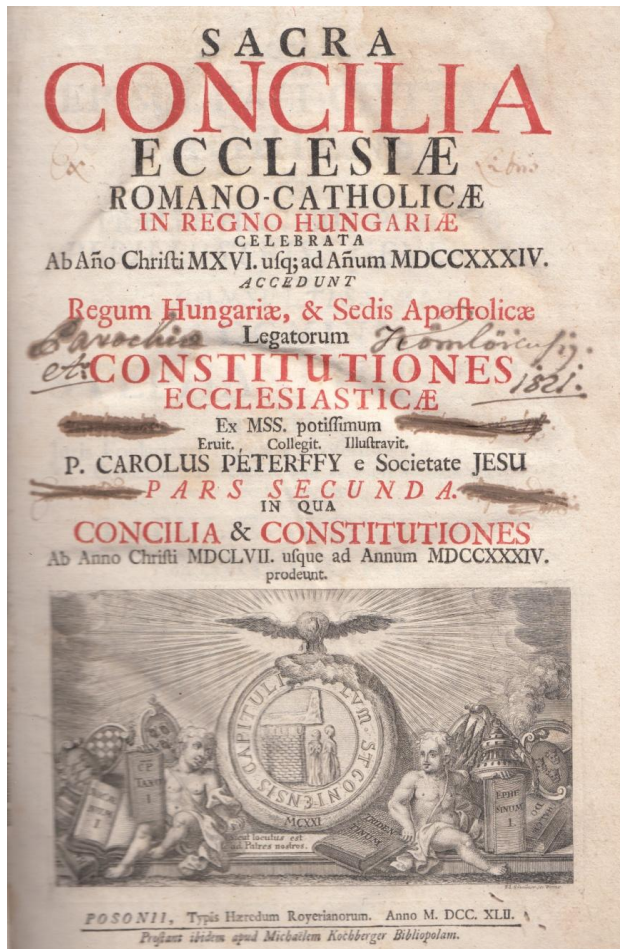
Ez nem lehet, az Ő példányában az Oláh Miklós metszet is önálló tábla. Megnéztük, elírtam, a lapszámozáson felül önálló tábla ez is, de nem Rugendas metszet. Jóska emlékezett rá, hogy a Sacra Concilia első kiadásában már találkozott ezzel a metszettel, mely eredetileg XVI. századi ábrázolás... Másnap behozta a boltba a Magyar Könyvszemle 76. évfolyam 4. számát (1960. okt - dec.), Rózsa György tanulmányával: „Oláh Miklós legrégebbi arcképe” (433-438. l.) címmel.

Tömören összefoglalva:

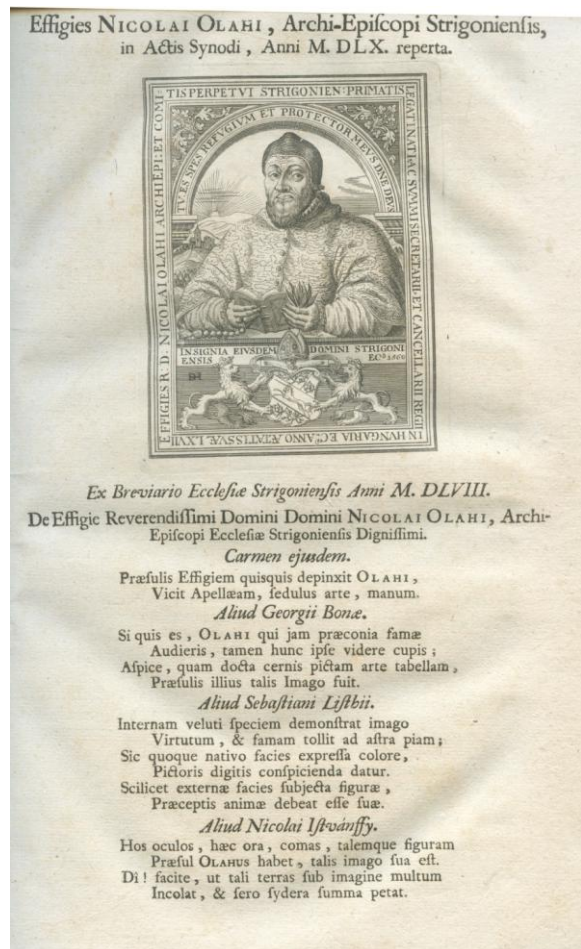
Oláh Miklós portróját kortársa Hans Sebald Lautensack, német rézmetsző készítette el, mely 1558-ban jelent meg először, a Missa evangelica... című könyvben (Bécs, Hofhalter Raphael). Még két kiadványt ismerünk a portré megjelentetésével, melyek az eredeti rézlemez teljes kopásához vezettek. Ekkor Donat Hübschmann, Hofhalter megbízásából fametszetbe faragta Oláh Miklós portróját; ez a változat három kiadást is megért 1560-61-62-ben...

„Oláh egyetlen, életében készült arcképe nem merült feledésbe a következő századokban. A XVIII. század első felében Péterfy Károly feldolgozta a magyarországi zsinatok történetét és könyvében több érsek képmását közölte. Oláh Miklósról a Hübschmann-féle fametszet rézmetszetű reprodukcióját találjuk a könyv...” első kiadásában. A második kiadáshoz már nem ezt a rézlemezt használták fel („... vagy nem bírta a sok levonatot, vagy megsérült”), hanem J. G. Rugendas augsburgi rézmetsző képét, aki a kötet többi portróját is készítette.

Rózsa György tanulmánya az OSZK elektronikus könyvtárából teljes terjedelmében letölthető: <http://epa.oszk.hu/html/vgi/kardexlap.phtml?aktev=1960&id=21>

A mű címlapja

és az Oláh portré, a négy epigrammával a 39. lap elé kötve jelent meg.

OLÁH Miklós 1493-ban született Nagyszébenben előkelő román családból. Fiatalon a királyi udvar szolgálatába lépett, majd pappá szentelték. A mohácsi csata után titkárként elkísérte az özvegy MÁRIA királynét, aki Németalföld helytartója lett. Kora neves külföldi és hazai személyiségeivel folytatott levelezése részben ránk maradt. ROTTERDAMI ERASMUSSal is levelezett, ő közvetítette annak szülőföldjére való hazahívását is.

Németalföldi tartózkodása alatt írta meg legfontosabb latin nyelvű műveit, az Athilát és a XVI. századi Magyarországról számos értékes adatot fenntartó Hungáriát.

1542-ben költözött haza Magyarországra. Ezután tovább haladt felfelé az egyházi és világi pályán, amelyeknek végső állomásaként 1553-tól 1568-ban bekövetkezett haláláig esztergomi érsek volt és elnyerte a királyi helytartó állását is.

Itthon főleg egyházi téren tevékenykedett. Jelentős mértékben hozzájárult a magyarországi ellenreformáció előkészítéséhez...